

1º Texto galego:

Malcriada- Sther Carrodeguas

...

gostaría de pagar cos meus impostos
a palabra

AMOR

pronunciada nun teatro
pronunciada por unha actriz
grazas a unha subvención
pública
xustamente esa palabra

AMOR

no teatro
mesmo supoñendo que eu non puidese entrar
no teatro
por non ter cartos suficientes
para unha entrada
gostaríame pagar unha obra de teatro
na que a protagonista fose unha muller coma min
unha muller de merda
para que os ricos que si poden entrar
tivesen que mirar de fronte a unha realidade
que normalmente miran de esguello
que non lles quedase máis remedio
que mirar
alí arriba
a unha muller tan desprezada por eles
e que lle tivesen que aplaudir
que tivesen que aplaudir a rabiar
porque o papel o fai unha actriz moi boa
das que saen na tele
das que saen nas películas
das que abren os corazóns
das que emocionan e fan chorar
e que tivesen que chorar
pola pobre da muller
e que se cadra
ao chegar á casa
tivesen que pensar que iso
que iso que viron no teatro
ese espectáculo
o teñen na casa
todos os días

o máis probable é que se fagan os parvos e as parvas
mais haberá alguén que mira ti
que pode ser
que quen sabe
e daquela quizais
unha coma min
unha criada malcriada
coma min
malcriada pola sociedade
digo
podería cambiar de rango
e pasar de ser criada a ser persoa
e só por esa colega
que sobe de B a A
terían valido a pena
os meus impostos
si
gostaría de pagar cos meus impostos
a palabra
AMOR
pronunciada nun teatro

2º Texto galego:

Batallas – Clara Gayo

PAN E CEBOLAS

Ti tesme a min e eu téñote a ti.

Aínda que non o diga papel ningún, témolo. Non queremos máis do que o resto, nin sequera semellante. Non queremos repetir dúas veces nin telo todo máis grande, mellor e a pares. Non é certo que nos guste o bo porque, total, non o probamos nunca, e ademais non cremos calquera cousa que nos din. Claro que non. Que ben que estás aquí... Nin sequera fai falta falar do que sexa, do que lle importa a todo o mundo ou do que non lle importa a ninguén... Non nos queixamos, por se acaso, se non temos unha cousa, teremos outra e nunca serán quen de nos convencer do contrario. Non temos présa, que présa temos? Xa non queda moito tempo...

E nunca deixaremos que o Banco prenda os nosos corazóns...

Xamais os nosos corazóns quedarán na caixa forte. Non compartirán espazos cos figados e os páncreas e os pulmóns de calquera persoa descoñecida... Que teremos que ver ti e máis eu, que terán que ver os nosos corazóns nunha caixa forte escura.

A caixa forte é inexpugnable, dentro non se ve nada. Se algo (por exemplo un intestino) rematara nunha caixa forte, non se podería recuperar xamais porque a caixa forte é inexpugnable. Por definición. Así que o noso intestino converteríase nun intestino cego e inaprensible. E dime ti que lle queda por facer a calquera que teña o intestino pechado e cego nunha caixa forte...

Por iso, ti e mais eu xamais deixaremos que o Banco prenda os nosos corazóns. Temos sorte: Ti tesme a min e eu téñote a ti.

